Č. 5624.

Lesní hospodářství: O přestupku odnětí lesní půdy pěstování dříví podle § 2. lesního zákona.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 8976/25.)

Věc: Matěj H. ve V. proti ministerstvu zemědělství o znovuzalesnění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl pořadem instanč. potvrzen výměr osp-é ve St. z 5. srpna 1924, kterým bylo st-li nařízeno, aby do konce jara 1926 řádně zalesnil lesní parcelu č. kat. .. v kat. obci V. ve výměře 0·2960 ha.

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad v nař. rozhodnutí konstatuje, že jde o lesní parcelu, že tato parcela není zalesněna a proto nařizuje její zalesnění. Stížnost nepopírá ani, že jde o lesní půdu, ani že tato půda není zalesněna a nevznáší ani námitky proti právnímu názoru vyslovenému v nař. rozhodnutí, že na parcele lesní lpí povinnost zalesňovací, dokud nedosáhne majitel povolení k jejímu odlesnění podle § 2 lesního zákona z 3. prosince 1852 č. 250 ř. z. — — —

Jako vadu řízení vytýká stížnost, že ze správních spisů není patrno, bylo-li konáno šetření o tom, zda parcela, o niž jde, byla přeměněna na pole, což st-l popírá, a dále, že konalo-li se šetření, měl býti k němu st-l pozván, což se však nestalo, takže neměl možnost k stanovisku úřadu se vyjádřiti, námitky vznésti a správnost jejich osvědčiti. Námitku tuto neshledal nss důvodnou.

Dle § 2 les. zák. nesmí žádná lesní půda býti bez povolení pěstování dříví odňata a k jiným účelům použita. Přestoupení tohoto zákazu zakládá přestupek les. zák. Dotčené části lesa dlužno, je-li toho třeba, v přiměřené lhůtě opět zalesniti. Z toho jest patrno, že účelem zákona jest, aby veř. zájmy nebyly ohrožovány odnětím lesní půdy svému účelu. Jde tedy jenom o to, aby takovou změnou kultury nebyl ohrožen veř. zájem na zachování lesní půdy a jest lhostejno, k jakému účelu bylo lesní půdy svémocně užito. Okolnost tato jest tedy právně bez významu. Nelze proto spatřovati vadu řízení v tom, že úřad nevyšetřoval za účasti strany, byla-li lesní parcela proměněna v pole, či bylo-li jí užito, jak st-l ve svém odvolání tvrdil, z části ke zřízení kamenolomu. — — —

Č. 5625.

Stavební právo (Slovensko): Podle stav. řádu pro město Bratislavu není stav. úřad oprávněn uložiti vlastníku budovy zároveň s rozkazem demoličním, aby se postaral na vlastní útraty o ubytování osob vyklizením místností postižených.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 10.520/25.)

Věc: František St. v Bratislavě proti župnímu úřadu v Bratislavě stran stavební záležitosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Měst. notářský úřad v Bratislavě jako stav. úřad I. stolice výměrem z 20. června 1924 nařídil, aby se obyvatelé nádvorního křídla v domě č. .. do 1. července 1924 vystěhovali z této části domu a aby majitel domu po jejich vystěhování toto nádvorní křídlo zboural. Zároveň byl majitel domu vyzván, aby se na vlastní útraty postaral o ubytování osob vyklizením této části domu dotčených, protože zanedbáním nutných oprav zavinil nynější stav této části domu, jež hrozí sesutím. Odvolání, které st-l jako majitel domu z toho výměru podal, bylo nař. rozhodnutím pořadem instančním zamítnuto a v odpor vzatý výměr z důvodů jeho potvrzen.

O stížnosti uvážil nss toto: — —

Ve svém rekursu obrátil se st-l toliko proti příkazu, aby se na vlastní útraty postaral o ubytování osob, které vyklizením a demolováním nádvorního křídla pozbudou bytu, a proti výroku tuto povinnost mu ukládajícímu uplatňuje st-l námitky také ve stížnosti na tento soud.

Námitku, že příkaz tento nemá v zákoně opory, shledal nss důvodnou.

Výměr z 20. června 1924 vydal měst. not. úřad výslovně jako stav. úřad první stolice (§ 10 zák. ze 13. července 1922 č. 243 Sb. a § 6 vl. nař. ze 23. listopadu 1922 č. 335 Sb.) a nařízené vyklizení domu opřel o ustanovení § 61 stav. řádu pro město Bratislavu. Tento § upravuje dozor na stav. stav budov, a vyhražuje příslušnému úřadu právo nařídit odklizení zjištěných stav. závad z veř. ohledů nutné, jakož i vyklizení a demolování budov hrozících sesutím. Předpisem tím jest stav. úřad zmocněn k určitým opatřením povahy stavebně-policejní, z důvodu bezpečnosti života a majetku, tedy ve veř. zájmu nutným. Ale právě jen stavebně-policejní opatření v zák. samém vytknutá může úřad stavební na základě předpisu § 61 stav. řádu bratislavského vydávati, nelze však z předpisu tohoto vyvoditi oprávnění úřadu k opatřením rázu jiného, rámec policie stavební překročujícím a do právní sféry majitele domu zasahujícím přes míru zřetel stavebně-policejními odůvodněnou. Nelze v něm tedy viděti ani zákonný podklad pro oprávnění stav. úřadu, aby u příležitosti a z podnětu rozkazu k vyklizení a demolování budovy ukládal vlastníku budovy povinnost opatřiti náhradní byt osobám, jež v této budově bydlí a vyklizením a zbořením jejím pozbudou dosavadního bytu. Poněvadž pak ani žádné jiné ustanovení stav. řádu bratislavského stav. úřadu oprávnění k příkazu takovému nepropůjčuje, nemohl nss uznati, že by výměr měst. not. úřadu v Bratislavě z 20. čerevna 1924, pokud st-li ukládá, aby se na vlastní náklad postaral o ubytování osob, které dosud obývají část domu, jejíž demolování bylo z ohledu veř. nařízeno, měl oporu v stav. řádě, na němž se výměr ten zakládá.

Č. 5626.

Živnostenské právo: O podmínkách zřízení živn. společenstva odborného podle § 111, odst. 2. živn. řádu.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 13.856/25).